

באופק מתושאים בתי-הפאר של צפון תל-אביב-אך כאן מתגוררים אנשים בשדה

התשעה בשטח זה? הם אינם מסתדרים. ברגע שמתחיל להתייך הם מוציאים את מיטותיהם החוצה, אל החצר הקטנה שליד הכביש. בעלי-הבית אמרו להם שאסור לישון בחוץ. העירייה ומשרד הבריאות מתנגדים לכך. ולפחית-האשפה — שבעלי-הבית דורש ל-הכניס בתוך הצריפים, ולחולדות המתרוצצות בכל פינה, ולחוסר-האחיר והאור — אינם מתנגדים?

זה לא כל כך יקר. 63 לירות לחודש עבור כל הצריף. שבע לירות לראש לחודש. עוד סיפור לדוגמא: „לפני חודשיים שמענו על מרתף פנוי בבית חדש. בעלי-הבית היה מוכן להשכיר לנו אותו. קפצנו על המציאה. אבל הדיירים שמעו על כך, וחסמו את הכניסה. הילדים צעקו: ערבים מלוכי לבים! האמהות קראו: לא רוצים ערבים בבית שלנו!

של בני שבט ערב אל-טואעד הגלילי מקום השולחן את המזון בישרו הפועלים על מדינה, במסכת „מרוהט בפשטות: כמה שקים ריי הסמון לחדר-האוכל. אחרי הארוחה הם יעברו לתדוני השינה — הבוקר הממלא את שורה ארוכה של מיטות ברזל, המכסה כדי רבע שדה קוצים. אדם לתוך רפת ישנה. זה יכול לגרום למגיפות ולהדביק את כל הסביבה. הדיירים פונו, הרפת סגורה עד היום. הדיירים פשוט העבירו את מיטותיהם אל השדה הסמוך. כמה זמן יוכלו להתגורר שם? אינם יודעים. דבר אחד ברור: מיגרש אחד כבר פונה, בעליו גידרו אותו סביב-סביב. השדה העיקרי גם הוא עומד בפני סכנת גידור. כבר נחסמו שני שבילים שהובילו אליו. איפוא ישנו או? אללה רק יודע.

★ ★ ★
ב ארגז הנישען על קיר בית-החרושת גר גבר מבוגר מטייבה. הוא חי כאן

חדר האוכל

קיים, המשמשים ככיסאות. במרכז: עתון „בעלי-הבית קרא למשטרה, והיא הוהירה את הדיירים שלא יפרעו. זכותו של בעלי-הבית להשכיר את המרתף למי שהוא רוצה — אפילו לערבים!

★ ★ ★

ב ניין בטון גרדו. פעם שימש רפת. עד שבעל-הרפת החליט להחליף את הענף. במקום פרות הכנים דיירים ערביים. זה הכניס הרבה יותר. שילמו 20-30 לירות לראש לחודש. סוף-סוף, יש מים ותשמל. גם סרחון ומחנק. אבל התוק התערב. אי אפשר לדחוס בני-

הפרוודור בין חלקי המגורים השונים הוא נשר האבנים והקרושים על פני הוואדי המצחין.